

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Kateřiny Čuhelové, Ph.D., a soudců JUDr. Michala Ryšky a JUDr. Aleny Šparlinkové v právní věci

žalobkyně: **EG.D, a.s.**, IČO 28085400
sídlem Lidická 1873/36, 602 00 Brno - Černá Pole

proti

žalované: **Tomáš Wolker Servisní s.r.o., člen koncernu Tomáš Wolker Stavitelství s.r.o.**,
IČO 03929248
sídlem U Stadionu 2459/1, 796 01 Prostějov

o určení obsahu smlouvy, resp. nahrazení projevu vůle žalované uzavřít smlouvu o zřízení věcného břemene,

o odvolání žalobkyně proti usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 4. ledna 2024, č. j. 13 C 254/2023-42,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se I., II. a III. výroku **mění** tak, že řízení se nezastavuje.

Odůvodnění:

1. V záhlaví označeným usnesením soud prvního stupně řízení zastavil (I. výrok), žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení (II. výrok) a České republice – Okresnímu soudu v Prostějově byla po právní moci tohoto usnesení uložena povinnost vrátit žalobkyni poměrnou část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč (III. výrok). V odůvodnění uvedl, že žaloba se týká majetkové podstaty žalované, neboť u žalované byl usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 26. 5. 2022, č. j. KSBR 52 INS 5615/2022-A-15, zjištěn úpadek a na majetek žalované byl prohlášen konkurs. Toto usnesení nabylo právní moci dne 11. 6. 2022. Žaloba byla podána po právní moci rozhodnutí o úpadku žalované, proto soud rozhodl podle § 140c IZ, § 141a IZ a § 104 odst. 1 věta první o.s.ř. o zastavení řízení, když pravomocné rozhodnutí o úpadku žalované je nedostatkem podmínky řízení, který nelze odstranit.
2. Žalobkyně podala proti tomuto usnesení odvolání. Uvedla, že nesouhlasí s názorem soudu prvního stupně, neboť povinnost uzavřít smlouvu není pohledávkou, která by se měla přihlásit do insolvenčního řízení. Současně má za to, že povinnost uzavřít smlouvu není ani právem, které se týká majetkové podstaty, které by mělo být v insolvenčním řízení uplatněno přihláškou. Sice nemovitost, k němuž se věcné břemeno vztahuje, je součástí majetkové podstaty, ale uzavřením smlouvy nedochází k nakládání s majetkovou podstatou. Proto nic žalobkyni nebrání, aby svůj požadavek na nahrazení projevu vůle uplatnila žalobou. V dané věci se neuplatní účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení uvedené v § 109 odst. 1 písm. a) insolvenčního zákona ani účinky zákazu nových řízení podle § 140c insolvenčního zákona.
3. Žalovaná se k odvolání žalobkyně nevyjádřila.
4. Krajský soud v Brně jako soud odvolací (§ 10 o.s.ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno k tomu oprávněným subjektem (§ 201 o.s.ř.), směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je přípustné (§ 201,

§ 202 o.s.ř.), bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 o.s.ř.), v souladu s ustanovením § 212a odst. 1 o.s.ř. přezkoumal rozhodnutí soudu prvního stupně a řízení mu předcházející v rozsahu napadeném odvoláním i nad rámec odvolacích námitek bez nařízení jednání [§ 214 odst. 2 písm. d) o.s.ř.], a poté dospěl k závěru, že odvolání je z části důvodné.

5. Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že žalobou ze dne 23. 8. 2023 se žalobkyně domáhala nahrazení souhlasu žalované s návrhem smlouvy o zřízení věcného břemene č. PR-014330067955/001-ZA v žalobě přesně specifikované. Dodala, že žalobkyně s žalovanou uzavřela dne 14. 4. 2021 smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení práva odpovídající věcnému břemeni. V této smlouvě se strany dohodly, že uzavřou smlouvu o zřízení věcného břemene nejpozději do 12 měsíců od dokončení, resp. převzetí dokončené stavby. Předmětná stavba byla ukončena zápisem o předání a převzetí stavby dne 6. 1. 2022. Žalobkyně opakovaně vyzývala žalovanou ke splnění jejího závazku, žalovaná však zásilky od žalobkyně nepřebírala a ani jiným způsobem se nepodařilo zajistit potřebnou součinnost žalované.
6. Soud prvního stupně z úřední činnosti zjistil, že u žalované byl usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 26. 5. 2022, č. j. KSBR 52 INS 5615/2022-A-15, zjištěn úpadek a na majetek žalované byl prohlášen konkurs. Toto usnesení nabylo právní moci dne 11. 6. 2022.
7. Ve věci se vyjádřil insolvenční správce žalované, kterým byla ustanovena EF Insolvence v.o.s. (dále jen „Správce“). Ten k věci uvedl, že se jedná o právo k majetku, k němuž má po prohlášení konkursu dispoziční oprávnění Správce, žaloba byla tedy podána vůči nesprávnému subjektu. I v případě, že by žaloba byla podána vůči Správci, musela by být neúspěšná, neboť Správci nevznikla povinnost plnit předmětnou smlouvu.
8. Následně soud prvního stupně rozhodl napadeným usnesením.
9. Podle § 229 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb. insolvenční zákon (dále jen „IZ“), zákon stanoví v závislosti na průběhu řízení, způsobech řešení úpadku a vlastnictví majetku náležejícího do majetkové podstaty, kdo je ve vztahu k majetkové podstatě osobou s dispozičními oprávněními, případně komu přísluší právo nakládat s majetkovou podstatou ohledně částí těchto oprávnění nebo pouze ohledně některých z nich. Podle odst. 3 písm. c) citovaného ustanovení, nestanoví-li tento zákon jinak, je ve vztahu k majetkové podstatě osobou s dispozičními oprávněními insolvenční správce v době od prohlášení konkursu.
10. Podle § 246 IZ, prohlášením konkursu přechází na insolvenčního správce oprávnění nakládat s majetkovou podstatou, jakož i výkon práv a plnění povinností, které přísluší dlužníku, pokud souvisí s majetkovou podstatou. Insolvenční správce vykonává zejména akcionářská práva spojená s akciemi zahrnutými do majetkové podstaty, rozhoduje o obchodním tajemství a jiné mlčenlivosti, vystupuje vůči dlužníkovým zaměstnancům jako zaměstnavatel, zajišťuje provoz dlužníkovy podniku, vedení účetnictví a plnění daňových povinností.
11. Podle § 228 písm. a) IZ nakládáním s majetkovou podstatou se rozumí zejména právní úkony, které se týkají majetku náležejícího do majetkové podstaty,
12. Soud prvního stupně tedy nepostupoval správně, pokud procesně rozhodl podle § 140c IZ, § 141a IZ a § 104 odst. 1 věta první o.s.ř. o zastavení řízení, neboť v dané věci nejde o pohledávku, kterou by bylo možné přihlásit do insolvenčního řízení. Jestliže ovšem má být věcným břemenem zatížen pozemek žalované (insolvenčního dlužníka v konkursu), pak se zcela jistě jedná o nakládání s majetkovou podstatou a k takovému nakládání je oprávněn pouze Správce (§ 229 odst. 3 písm. c) IZ, § 246 odst. 1 IZ). Platí, že zatížit pozemek věcným břemenem, tedy oprávnění disponovat s majetkovou podstatou, může pouze Správce, na kterého přešla případná povinnost žalované jako dlužníka uzavřít smlouvu o zřízení věcného břemene.

13. Protože nebyly splněny podmínky pro potvrzení (§ 219 o.s.ř.) ani zrušení (§ 219a o.s.ř.) napadeného usnesení, odvolací soud toto rozhodnutí dle § 220 odst. 1 o.s.ř. změnil tak, že řízení se nezastavuje, neboť se nejedná o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, nýbrž o otázku pasivní věcné legitimity žalované v daném řízení, kterou se bude soud prvního stupně v dalším řízení zabývat. Tímto výrokem jsou dotčeny také výroky II. a III. usnesení.
14. Vzhledem ke skutečnosti, že řízení nebylo doposud skončeno, rozhodne soud prvního stupně v meritorním rozhodnutí o náhradě nákladů řízení, včetně náhrady nákladů řízení odvolacího (§ 224 odst. 3 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání se podává k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu, který rozhodoval ve věci v prvním stupni, ve lhůtě do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu.

Brno 25. března 2024

JUDr. Kateřina Čuhelová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu